

arbejde med dem i et såkaldt center uden mure, er vi også helt åbne over for det. Vi vil bare gerne sørge for, at der sker en mere målrettet og koordineret indsats, hvor vi trækker på alle gode kræfter og sørger for, at de kommer til at arbejde sammen i højere grad, end de gør i dag.

Sådan havde vi det for øvrigt også i forbindelse med styrkelsen af miljøøkonomi, men dér var der jo ikke rigtig nogen åbenhed over for, hvordan det kunne arrangeres bedst muligt.

Derfor må jeg sige, at regeringens strategi, som er blevet fremlagt, og det nye center på ingen måde er en imødekommelse af SF's tanker, tværtimod. Der er i regeringens tanker ingen forskning og rådgivning og ingen styrkelse af indsatsen, og det er en stor mangel.

Jeg synes også, det er karakteristisk, at regeringen fremlægger sine ideer, dagen før det her beslutningsforslag skal til behandling. Det er jo ikke første gang, at man vælger den strategi, det skete også, da Socialdemokratiet havde et forslag om en naturreform, det er sket i diskussionen om adgangsforhold til naturen osv. Jeg kan ikke tolke det på anden måde, end at der her er tale om en meget bevidst pressestrategi fra regeringens side, hvor man ønsker at sætte dagsordenen og tage luften ud af oppositionens forslag.

Det er på den ene side sådan set forklarligt nok og måske oven i købet forståeligt, men risikoen er bare, at det, regeringen spiller ud med, ikke er gennemtænkt, at det ikke er grundigt bearbejdet, og at det ikke er det, som regeringen egentlig ville have gjort. Det er hele tiden styret af hensyn til pressen, måske oven i købet styret af hele den spindoktortankegang, der ligger i regeringen.

Det betyder jo, at vi hele tiden får en indsats fra Miljøministeriet, der er styret af pressehensyn og ikke af miljøhensyn. Det synes vi er beklageligt, for det svækker indsatsen ganske betydeligt.

Til det om økonomien, hvor regeringen har fremhævet, at man nu bruger 28 mio. kr.: Det er jo også en form for argumentation, vi har set mange gange. Det, der er tale om, er, at man alt efter, hvad der er i fokus i den offentlige debat, flytter rundt dels på penge, der er bevilget tidligere under den tidligere regering, dels på midler internt i regeringsapparatet, i administrationen, sådan at man hele tiden kan hævde, at man nu bruger flere penge. Og hvis man ikke kan komme til det, laver man fupregnestykker og laver 2-års-perioder og sammenligner dem med 1-års-

perioder osv. Altså et systematisk arbejde på at vildlede i stedet for at vedstå sig sine prioriteter. Det synes jeg er lidt fejlt, og det er i hvert fald meget ødelæggende for en ordentlig debat om, hvordan vi skal prioritere vores begrænsede midler.

Så til spørgsmålet om det center for miljø og sundhed, som regeringen i går annoncerede, den vil lave. Der er jo på ingen måde tale om en styrkelse af indsatsen. Det, der er tale om, er, at man har nedlagt Grøn Information, som var en græsrodsbaseret organisation med henblik på at informere uafhængigt af erhvervslivet. Den var stiftet af Forbrugerrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet osv. og baserede sig i stort omfang på en statslig bevilling, hvor der i øvrigt ikke fulgte nogen krav med.

Kl. 19.55

Miljøministeren meldte engang i sommer, at han var indstillet på at sikre centerets overlevelse evt. med en lidt øget prioritering af sundhed. Jeg opfattede det i og for sig på den måde, at det var centeret med dets uafhængighed og forankring i de grønne organisationer og forbrugerorganisationerne, miljøministeren lovede at sikre.

Nu har det vist sig, at det var fup og svindel, og jeg vil ikke vige tilbage for at kalde det for et løftebrud i forhold til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, for det, der var tanken eller i hvert fald er blevet tanken, er, at uafhængigheden i forhold til erhvervslivet er væk, at den grønne information er slagtet, og at man nu i stedet for laver en instans, hvor erhvervslivet har meget massiv indflydelse.

Jeg er helt enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det selvfølgelig bliver handlingslammet, for medarbejderne i Grøn Information vil jo hele tiden sørge for hverken at komme i karambolage med de grønne organisationer og Forbrugerrådet eller komme i karambolage med den del af bestyrelsen, som er forankret i erhvervslivet. Så er der jo ikke meget tilbage, man kan udtale sig om, andet end det, der er helt velkendt og ukontroversielt. Det er jo lige præcis det, der er ikke brug for.

Det betyder også, at der, når almindelige forbrugere ønsker at få at vide, om de kan bruge denne her shampoo til deres børn, om den her kosmetik er hensigtsmæssig, om allergien kan skyldes den maling, der er brugt, nu ingen uafhængige steder er at ringe hen.

Miljøstyrelsen har nedlagt sin kemikalietelefon, hvor forbrugerne kunne ringe ind og få Miljøstyrelsens vurdering, og nu er Grøn Informati-